

BREDASCHÉ

STAAT-LETTERKUNDE

NIEUWS-

Donderdag

COURANT.

EN WETENSCHAPPELIJK

BLAD.

7 Februarij.

(Vervolg van de Publicatie van N°. 30.)

Art. 24. Het branden van olie voor drukinkt, het smelten van was steer, het rafineren van zwavel en salpeter, het maken van vermiljoen, vernis of terpentijn, zal in geene besloten huizen, maar op plaatsen die aan alle zijden steenen muren hebben, of op afgelegene pleinen, moeten worden gedaan en niet na zonneondergang mogen geschieden.

Art. 25. Geene stallen, schuren, bergplaatsen, lootsen of pakhuizen, mogen binnen deze Stad worden betreed.

Art. 26. Traan- en olie-bakken mogen niet worden gemaakt dan met voortgaande kennis en goedvinden van Burgemeesteren.

Art. 27. In de bergplaatsen van ijer, pik, zwavel, olie, traan, smeer, hout, turf, kolen, hooi, en stroo en dergelijke ontvlambare stoffen, zal geen vuur mogen worden gebezigd; en wanneer hooge noodzakelijkheid vordert, dat daarin met licht moet worden gegaan, zal daartoe geen ander licht mogen worden gebruikt, dan het geen is geplaatst in eenen welgesloten lantaarn.

Art. 28. De schoorsteenen der Kuipers moeten hebben de strekkende wijdte ten minsten van eene Nederlandsche el.

Art. 29. De Kuipers mogen geene duigen, bodemstukken, of eenig ander houtwerk leggen of zetten in hunne schoorsteenen. Geen vaatwerk mag na zonne ondergang worden gebeet, en op geene andere plaats dan op de straat, vóór het woonhuis van den Kuiper, of van dien genen voor wien het werk wordt verrigt.

Art. 30. Het pekken en teeren van want mag niet anders geschieden dan bij dag, ook niet bij harden wind buitenshuis. Men zal daarbij altijd moeten gereed hebben eene tobbe met water en zand, als mede eene groote ledige tobbe, en daarenboven een zeil of doekled, om des noods aanstonds den pek- of teerketel te kunnen overstelpen.

Art. 31. Geene vaatwerken zullen zonder voortgaand consent

Art. 32. Geen hout, turf, hooi of stroo zal hoopsgewijze mogen worden gehouden op eenige particuliere erven of open plaatsen.

Art. 33. Geene vuren zullen op dezer Stads straten of particuliere erven mogen worden gestookt; zijnde daarvan alleen de Kuipers ingevolge art. 29, uitgezonderd.

Art. 34. De verzenders en ontvangers van buskruid, de schippers en schuitenvoerders, de voerlieden en alle, die buskruid transporteren, worden herinnerd aan de strikte nakoming van de bepalingen, voorkomende in de Wet van 26 Januarij 1815 n°. 57. (Staatsblad n°. 7 van dat jaar.)

Art. 35. Het is aan een ieder verboden, om na zonne ondergang eenig buskruid te handteren, te verwerken, te gerieven of te verkopen. Gelijk het almede is verboden, om immer of ooit, in besloten plaatsen, met vuur of brandend licht, in de nabijheid te komen van de plaatsen, alwaar het buskruid wordt bewaard, of tot hetzelfde met vuur of brandend licht te komen of te naderen.

Art. 36. Ingeval eenig buskruid of brandstoffen worden vervoerd, zoo mede wanneer het buskruid in de magazijnen van het Rijk wordt bewerkt, zal langs de plaatsen en straten, welke de transporten buskruid of brandstoffen moeten passeren, en op die, welke zijn gelegen in de nabijheid van de plaats alwaar het buskruid of de brandstoffen worden bewerkt, alle vuur in de huizen der Ingezetenen moeten worden uitgedoofd en uitgedoofd worden gehouden; niettegenstaande alle vuur en lig ontvlambare stoffen zorgvuldig van de plaatsen moeten worden gehouden al den tijd, die daartoe door Burgemeesteren zal worden gesteld, waarvan te verzoeken aan de Ingezetenen van de plaatsen.

Art. 37. Het bevestigen, oeffenen, en de opzigtelijke overzigtelijkheid over de blusschijfgeschapen, derzelver onderhoud, bewerking en aanvoering, is opgedragen aan een der Burgemeesteren, danwelken zal zijn generale Brandmeester.

Art. 38. Over ieder Spuit zal worden benoemd en aangesteld door Burgemeesteren, een Opper-Brandmeester, genomen uit de bekwameste en achtenswaardigste Inwoners.

Art. 39. Bij ieder Spuit zullen door Burgemeesteren worden benoemd en aangesteld drie Onder-Brandmeesters, in welke keuze bij zonder regard zal worden genomen op de geaccréditeerde Metzelaars-, Timmerlieden-, Loodgieters-, Leidekkers- en Verwers-bazen.

Art. 40. De verdere Brandgasten zullen worden genomen uit Ambachtslieden, Sleepers, Bierwerkers, Arbeiders of Kraanwerkers, en daartoe door Burgemeesteren worden benoemd.

Art. 41. Niemand zal zich aan de benoeming door Burgemeesteren gedaan, mogen onttrekken, ten ware om redenen bij Barge-meesteren voldoende bevonden; en bij weigering vervallen in de hierna vastgelde boete of straffe, zonder dat zulks zal kunnen te weeg

bringen, dat de benoeming en de verpligting van den benoemden hierdoor vervalle.

Art. 93. Een iegelijk het eerst eenen ontstanten brand ontwarende, is gehouden, om overluid *Brand! Brand!* te roepen, en de meeste geburen daarvan dadelijk te verwittigen.

Art. 94. De Klapwakers zullen bij het doerhunner roeden mede bijzonder toezien op den brand en op alles wat dezelve zoude kunnen veroorzaken. — Zoo dra bij hun brand wordt ontdekt, zullen zij overluid, en doorgaande roepen: *Brand! Brand!* en de voeging van de plaats alwaar dezelve is ontstaan, en daarbij met hunne klap alarm slaan. — Zij zullen de inwoners der buurt, alwaar de brand is ontstaan, dadelijk wekken, en de burgemeesteren, de Opperbrandmeesteren, de Kommissaris van Politie en de Stads Architect, dadelijk waarschuwing doen.

Art. 95. De Torenwachters zullen bij het ontstaan van brand, de brandklok kloppen, en wanneer den brand bij dag ontstaat, aan de zijde waar de brand is, een rood vandel, doch wanneer die na Zonne ondergang ontstaat, een brandende lantaarn, uit den toren steken. — De Torenwachters zullen, gedurende hunne nachtwacht, bijzonderlijk op het ontstaan van brand letten, en zoo dra zulks bij hun wordt ontdekt, dadelijk met de gewone brandklok kloppen.

Art. 96. Een der Onderbrandmeesters en alle Brandgasten, zullen op staanden voet, op het vernemen van brand, zich rechtstreeks begeven naar de plaats, waar de Brandspuit, waartoe zij behooren, is bewaard, ten einde de Spuit en toebehooren, met den meesten spoed te voeren naar de plaats van den brand.

Art. 97. Zoo dra het ontstaan van brand zal zijn geboord, zullen de Burgemeesteren, geen generale Brandmeester zijnde, zich ten spoedigsten begeven ten Stads huize.

Art. 98. De Burgemeester generale Brandmeester, zal rechtstreeks vervoegen naar de plaats van den brand, zoo ook de Kommissaris van Politie en de stads Architect, welke zich zullen vervoegen bij den generalen Brandmeester, ter zijner assistentien.

Art. 99. De mangelijke inwoners, schoon niet tot den dienst der Brandspuiten geaffecteerd, zijn gehouden zich dadelijk mede naar de plaats van de ontstane brand te begeven, om, onder de orders van den generalen Brandmeester, de Opper- en Onderbrandmeesters, behaaiende te zijn tot het blusschen van den brand.

Art. 100. Van de voors. inwoners, zal, onder het opzicht van de Opper- en Onderbrandmeesters, gebruik worden gemaakt tot het aanvoeren van water. — Zij zullen zich daarom stellen in twee reijen, om, aan de eene zijde, met water gevulde emmers, aan elkander overtegeven tot aan de plaats alwaar het water zal worden bevolen te moeten worden aangevoerd; en aan de andere zijde, om de ledige emmers weder te doen keren ter watervullings plaats. — Bij dien arbeid zal met de meest mogelijke regelmaat en beradenheid, zonder eenig geraas of geschreeuw, moeten worden te werk gegaan.

(Vervolg en slot in een volgend nummer.)

FRANKRIJK.

PARIS, den 4den Februarij.

De tijding van de ontbinding, thans in de onderscheidene departementen bekend geworden, heeft aldaar een sterken indruk gemaakt. Men wil hier, dat de onderscheidene prefecten in tijds en voor nog de *Moniteur* het bericht overbragt, van het besluit kennis droegen, om er hunne maatregelen naar te nemen. Hier, in de hoofdstad, wordt door de verschillende partijen, niets vergetend, voor de vorming van comités en commissien, die eene gestadige bijwisseling in de departementen moeten onderhouden, ten eendde keus haren kandidaten te verspreken; zelfs zoeken de onderscheidene fractien der oppositie, zoo veel mogelijk voor te komen, dat er geene dubbele keuzen worden gedaan, of twee haren kandidaten tegenover een die het ministerie toegeedaan is, staan en die door beiden de kans verliezen. Met dat inzicht hadden de *Orléans*, *Barnotes*, *Duvergier*, de *Huysmans* eene zamenkomst gehouden.

Van den ministerieel kant is men bijzonder op de dbatantie partij gebeten, en zoekt men vooral deze lieden, die men als staatkundige renegaten aanmerkt, uit de nieuwe kamer te weren. Een der ministeriele bladen gaf heden te kennen, dat de doctrinaire partij en de meeste der afvallige leden van de vorige kamer bij de jongste verkiezingen slechts met behulp van de

van het gouvernement in de kamer zijn gekomen, en dat dus door het gemis van dien bijstand vele dier lieden niet zouden herkozen worden en de oppositie door hunne uitvalling verzwakt moest.

— De verplaatsing van eenige prefecten, gisteren vermeld, wordt heden door den *Moniteur* bevestigd. Men denkt dat er in het belang van den uitlag der verkiezingen voor het ministerie, nog meerdere verplaatsingen zullen volgen.

De commissie der aanhangers van het ministerie, die in den generaal *Jacqueminot* vergaderden, en daarom Verzameling *Jacqueminot* genoemd worden, heeft tot president verkozen den genoemden generaal en tot secretaris den heer *Loquet*. Het is de taak dezer commissie, om op de verkiezingen van het ministerie te werken; dezelve wordt in commissie der 221 genoemd, omdat bij een der stemmingen van het adres, zoo vele leden uit met waaierig geworden cijfer bereikten.

— De oppositie schijnt bijzonder geneigd, om de verkiezing van den heer *Lamarine* te doen mislukken.

— De heer *Soult* ontvangt dagelijks nog talrijke bezoeken; dikwijls heeft hij conferentien met den heer *Thiers* gehad. Men zegt dat de maarschalk binnen kort weer Parijs verlaten zal.

— In de bijzondere berigten uit deze hoofdstad leest men: » Het observationcorps, dat zich op de noordelijke grenzen verzamelt, schijnt veel aanzienlijker te moeten worden dan men eerst gezegd had. In plaats van op 36,000 man, schat men het getal troepen, die daarwaarts gerigt worden, op meer dan 50,000. Men moet hierbij nog rekenen dat verscheidene regimenten zich op twee a drie marachen afstands bevinden, zoo dat deze, ingeval van bijzondere gebeurtenissen, het Ieger spoedig versterken kunnen.»

— De *Courier de la Moselle* vermeldt het gerucht, dat de generaal *Gourgand* te Metz gewacht werd, om er een belegeringspark te organiseren.

— De halfjarige verloven, die tegen de maand April moeten worden verlopen, zijn bij al de regimenten ingetrokken.

— Gisteren avond is een koerier van den koning der Belgen op de Wallen aangekomen. Deze was de derde die er sedert den 1sten Febr. van Brussel aankwam.

— De heer *Sebastiani* wacht, zegt men, met ongeduld het einde der hollandsch-belgische kwestie af, om met een verlof van verscheidene maanden naar herwaarts te komen.

— De politie heeft dezen morgen inwoning laten doen bij de wapensmeden der hoofdstad, naar de hoeveelheid munitie, die zij in hunne magazijnen hadden, en een aantal dolkenessen er stordgens in beslag genomen.

— De prefecten van de westelijke departementen hebben, aan het ministerie rapporten gezonden, dat de ordonnantien, welke den uitvoer van graan tijdelijk verbieden, den besten indruk in hunne districten hadden gemaakt en de rust sedert de uitvaardiging derzelve niet meer was gestoord geworden.

— Ter beurze heerschte nog steeds onzekerheid in den koers; in den aanvang was de strekking tot rijzing, doch daarna sloeg dezelve weder tot daling over. Met ongeduld zag men de tijdingen uit België te gemoet, schoon men geloofde, dat alles zonder slag of stoot zou eindigen, en deze meening hield den koers grootendeels staande. Het gerucht liep ter beurs, dat de belgische kamers zouden ontbonden worden. De notering was heden (4 Febr.) : 5 pCt. 110,30; 3 pCt. 78,40; Nap. r. 98,85; Spanje 19%; Portugal 22%; Rom. L. 100%.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 6den Februarij.

De *Staats-Courant* bevat een koninklijk besluit van den 26 der vorige maand, waarin gezegd wordt, dat het Z. M. goedgevonden heeft te bepalen, dat de nieuwe regterlijke inoeding ook van toepassing is op de bestaande ressorten der arrondissements-ijkers.

Bij een ander koninklijk besluit, van den 28 derzelve maand wordt een verzoek ingewilligd van mr. *G. J. de Martini*, advocaat te Amsterdam, om in eene door hem, onder den titel: *de Nederlandsche wetgeving*, voorgenomene uitgave der wetboeken, van ophelderende en verwijzende aantekeningen voorzien, hetzij in derzelve geheel, hetzij extractsgewijze, te mogen opnemen zoodanige in het *Staatsblad* voorkomende wetten, besluiten of reglementen, als hij voor dat Werk dienstig zal oordeelen.

— Bij besluit van den 24 januarij jl. heeft Z. M. eene medaille voor *moed en trouw* ingesteld, ter belooning van degenen, die bij het leger in Neêrlands Indie uitstekende daden verrigten, en niet behoren tot eenig europesch korps of van europesche afkomst zijn.

Die medaille zal binnen het randschrift » *uit naam des Konings*, » voeren de woorden: » *voor moed en trouw in Neêrlands Indie*, » aan de eene zijde in de Nederduitsche, en aan de keerszijde in de Javaansche of Maleische taal. Dezelve zal op de linker borst aan een Nassauw blaauw lint worden gedragen. De medailles zullen van zilver en brons zijn; zullende de zilveren worden verleend bij zeer uitstekende daden, of wanneer een militair, reeds met de bronzen

medaille begiftigd, voortgaat met het geven van herhaalde bewijzen van moed en trouw.

Het bezit der zilveren of bronzen medaille gaat gepaard met eene verhooging van soldij, respectivelijk van *de helft* of van *den derde*.

Overigens zijn ten aanzien van de bedoelde medaille van toepassing gemaakt de formaliteiten en bepalingen, welke voor de militaire Willensorde zijn vastgesteld.

— In koninklijk besluit is aan *C. Bartholomy*, wonende te Parijs, een octrooi verleend hebbende bij mr. *D. Donker Curtius*, advocaat te Brussel, een octrooi voor den tijd van vijftien jaren verloopende, op de invoering in dit Rijk van zekere nieuwe middelen van voorsturing, toepasselijk op de stoomvaart.

Bij een ander besluit is aan *J. Bardon*, wonende te Londen, demissionair generaal hebbende bij *C. C. Uhlenbeck*, te Amsterdam, een octrooi verleend voor den tijd van tien jaren, op de invoering in dit Rijk van verbeteringen, toegepast op het vervaardigen van zwavelzuur.

De belgische *Moniteur* hield gisteren het volgende besluit:

» *Legeid y enz.* ... gezien het advies van de commissie, op het advies van onzen raad van ministers, hebben besloten en besluiten:

» De wetgevende kamers worden gearjourneerd van den 1sten dezer tot den 4den Maart aanstaande.

» Onze minister van binnen- en van buitenlandsche zaken is met de uitvoering van dit besluit belast.

» Gegeven te Brussel den 3den Februarij.

Bij twee volgende besluiten worden de demissionen aangenomen van den heer *d'Huart*, minister van finantien, en van den heer *Ernst*, minister van justitie. De staatsminister *F. de Merode* is *ad interim* met de portefeuille van finantien belast en de minister van openbare werken *Notthout* met het *interim* van het ministerie van justitie.

Naar al de brusselse bladen te kennen geven, had men verwacht, dat de vermelde besluiten door eene officiele verklaring zouden gevolgd, en daarbij tevens de mogelijkheid van de tegenwoordige omgiffen zouden uiteengezet worden; maar de *Moniteur* vergenoegt zich met de vermelding van het volgende, onder zijn gewoon nieuws:

» Gelijk wij in ons officieel gedeelte aankondigden, heeft de koning de demissionen van de heeren *Ernst* en *d'Huart*, den 31sten Januarij van denzelfden dag, aangenomen. Sedert hebben zij geen deel meer van den raad van ministers uitgemaakt.

» De bepaalde aftreding van twee kabinetsleden, gevoegd bij den nog onvolledigen staat der eindenhandeling, nagvaardigen het adjournement der kamers.

Het adjournement der kamers, tot op den 4den Maart aanstaande sluit niet in, dat zij niet vóór dat tijdstip door het gouvernement kunnen bijeengerooepen worden, om mededeeling van het besluit te bekomen, dat hetzelfde groepen is omtrent de gewichtige staatkundige kwestie, die het land vervult, te nemen; het gouvernement zal in geen geval hoegenaamd den staat van onzekerheid langer willen verlengen, dan tot het tijdstip, waarop het zulk zal kunnen doen, zonder de belangen van het land in gavaar te stellen.

In den senaat heeft de vice-president, graaf *d'Aersclot*, eergisteren mededeeling van het adjournement gedaan. De vergadering is daarop onmiddellijk gesecheiden. — De afgevaardigden moesten heden woensdag vergaderen, doch men is zulk door het genomen besluit voorgekomen.

— De meeste brusselse bladen hebben nog den tijd niet gehad om hunne aanmerkingen op de genoemde besluiten te maken. In den *Commerce Belge* leest men:

» De eerste der genoemde maatregelen valt de openbare goedkeuring ten deel, en de zeer persoonlijke reden, dat het gouvernement, op het oogmerk dat het voorschiet nog in onderhandeling te zijn, wellicht de minde reden niet zou hebben kunnen beletten voorstellen te doen. In de ziele maar incidentele discussien woorden te doen hooren, welke de onderhandelingen, zoo al niet afgebroken, ten minste belemmerd zouden hebben. Was het daarenboven niet blijkbaar, te midden van de gistingen waarin wij verkeeren, dat eene fractie der vertegenwoordigers, door hare verbindingen met de zoorenaemde nationale associatie, door hare onderwerping aan de eischen dier vereeniging en van derzelve organen, wel verre van het uitvoerend gezag te versterken en steun te verleenen, hetzelve te verzwakten en dagelijks trachtte het te overheerschen, of tot minste maatregelen te dringen?»

» De kroon - zegt dit blad verder - is thans wij in de uitoefening zijner regten; dezelve is aan den eenen kant ontzagen van twee ministers die zich aan eene bepaald geslacht hielden; aan den anderen kant heeft dezelve de onzijdige voorstellen, de overdragen discoursen niet meer te duchten; zijne onderhandelingen zijn vrij, zijne vertogen zullen buitenslands meer gewigt hebben, en wanneer het de resultaten, de besluiten zal mededeelen, zal men ten minste weten, dat alles het gevolg is van den geregelden gang van het ge-

zag, hetwelk in een vertegenwoordigend gouvernement over vrede of oorlog uitspraak doet. — In de openbare meening was echter het adjournement slechts het voorspel van de ontbinding.

L'Emancipation laat zich aldus uit:

Eene onvoorziene gebeurtenis heeft de bevolking van Brussel verbaasd: de kamers zijn geprorogeed. Wij weten alles wat men ten voordeele van den maatregel zal zeggen, en zouden voortdurend kunnen weerleggen, el wat het ministerieel dagblad zal zeggen, over de noodzaakelijkheid, om het gouvernement vrijheid te laten om met de conferentie onderhandelingen aan te knopen, welke de houding der kamer had in gevaar gebracht; over de onmogelijkheid, waarin de minister van buitenlandsche zaken zich bevonden had, om zich vrij en bepaald over het traktaat der 24 artikelen uit te laten, toen men nog hoop mocht voeden, om door eene diplomatieke poging, tot het voorgestelde doel te komen; maar wij antwoorden, dat de gesteldheid sedert eenige dagen niet veranderd was, toen de minister van buitenlandsche, ten slotte van zijn rapport, zonder conclusie in het verschiep deed zien, dat hij in staat zou zijn om woensdag aan de kamer verklaring te doen. Wij kennen slechts eene tusschenbeide gekomen daadzaak, de aanneming van het traktaat door den Koning van Holland. Wat wij het meest in het genomen besluit betreuren is, dat wij het vruchteloos koninklijk gedrag, dat men van het ministerie verwachtte, schijnt te lozenstraffen.

Wij willen ons niet haasten, om over de gezandheid van ons ministerie een oordeel te vellen; want het is moeilijk zich een juist denkbeeld te vormen van hetgeen er omgaat: aan den eenen kant heeft het gouvernement de gezanten van Pruisen en Oostenrijk liever Brussel niet verlaten; dan in de verwijdering van den generaal Skarynetki te bewilligen, en de kamers, die het ministerie tegen den vreemdeling steunen, worden voor het oogeblik ter zijde gesteld; twee ministers, waarin de patriotten vertrouwen stelden, de heeren Ernst en d'Huart verwijderen zich, en de heer F. de Merode, op wiens veerkracht wij ook rekenen mogen, blijft op zijn post; de partij van den tegenstand schijnt te verswakken en men verzekert, dat eene vrij krachtige nota van wege België aan de conferentie gezonden is; eenige personen eindelijk, schijnen aan het denkbeeld te hechten, dat men hier de houding van Frankrijk bij de aanstaande verkiezingen wil afwachten, alvorens een bepaald besluit te nemen, en het gerucht verspreidt zich tevens, dat het gouvernement de kamers voor het eind der prorogatie wil bijeenroepen, om laat de verklaringen te doen die men thans weigert. Men kan waarlijk zich geen denkbeeld van de zaken maken; de onzekerheid kan echter in geen geval lang duren.

— Het Journal d'Anvers, de bovenvermelde besluiten mededeelende, beschouwt dezelve als het begin van den overgang tot een vrede-levend stelsel, en dat men den tegenstand wil laten varen, die evenzeer streed tegen het gezond verstand als tegen de belangen van België aandruischte.

L'Indépendant verzekert bepaald, dat de Oostenrijksche en Pruisische zaakgelastigden te Brussel hunne paspoorten gevraagd hebben en op het punt zijn om België te verlaten, ten gevolge van de afwijzing van de Pruisische generaal Skarynetki tot officie-generaal in het koninkrijk België. Deze gezanten waren gisteren nog niet vertrokken. Sommige gezanten echter, dat zij van hunne hoven vooraf nadere instructies wilden vragen.

— De aangekondigde meeting der democratische partij is eergisteren afgelopen, zonder dat zij aanleiding tot onlusten heeft gegeven. Aan hevige redevoeringen heeft het echter niet ontbroken.

— De baron van der Straten Pontbox, die den post van belgisch gezant te Kopenhagen bekleedde, heeft als zoodanig zijn ontslag gevraagd en bekomen. — De baron Behr is door vorst Leopold tot zaakgelastigde te Konstantinopel benoemd.

— Ter brusselsche heurs werd gisteren niet meer van het vertrek der oostenrijksche en pruisische zaakgelastigden gesproken; in weerwil van de modificatie van het kabinet, bleef men aan de ontbinding van de kamers geloven, opdat de nieuwe kamer, zonder aangelegene verbindtenissen, over de hangende kwestien zou kunnen beslissen.

— Ter Antwerpsche heurs waren gisteren (5 Februarij) genoteerd: Belg. 33 1/2 pct., Spanje 44 1/2, 17, 16 1/2; Nap. r. 93 1/2; Hongarij 100 pct.; Pruisen 100 pct.; Rusland 100 pct.

Dezer dagen heeft voor de eerste kamer van het provinciale hof van Holland, het appel gediend hetwelk door den heer C. J. van Gennep, te Gorinchem, ingesteld is tegen een vonnis van de rechtbank dier stad, waarbij hij gelast wordt, aan de minderjarige kinderen van wijlen M. A. Bierman, rekening en verantwoording te doen van de voogdijschap, door wijlen P. A. Bierman en hem, appellants, over die minderjarigen, gevoerd. Het bleek uit het gehouden proces, onder anderen, dat de vader dezer minderjarigen, twee voogden over hen benoemd had, dat dezelve den 28 jan. 1822, zich plegtig verbonden hadden, de hun aangeboden taak, naar behooren te vervullen; dat de heer van Gennep zich weinig

of in het geheel niet met de voogdijschap heeft bemasid; tot den 28 maart 1822; toen een der voogden, P. A. Bierman is overleden; dat toen echter de minderjarige kinderen, na dien tijd meerderjarig geworden zijnde, van den laatst overgebleven voogd, rekening en verantwoording van de geheele administratie hebben verlangd, de heer van Gennep zich alleen verantwoordelijk en rekenplichtig beschouwde, van af den jare 1822, toen hij de geheele administratie van den overleden voogd had aanvaard. De Rechtbank van Gorinchem heeft echter de zaak anders begrepen en den heer van Gennep tot het afleggen der geheele rekening en verantwoording veroordeeld. Tegen dat vonnis is die heer in hooger beroep gekomen.

Mr. J. P. Noiret de Bruyn trad als verdediger van den appellants op en heeft drie punten behandeld, als 1°. het appel ten principale; 2°. het incidenteel appel; en 3°. de nieuwe conclusien in dit appel genomen. Twee punten van bezwaar werden tegen het vonnis aangebracht: 1°. de door den regten aangewezen solidariteit; en 2°. de gevorderde veroordeeling in de kosten. Wat het eerste punt betreft, stelt de pleiter, dat, volgens art. 1282 B. W., ieder slechts aansprakelijk is voor zijne eigene daden, zijne eigene handelingen; dat er wel uitzonderingen op dien regel bestaan, maar dat de solidariteit nooit extensief kan worden uitgelegd. In het onderhavige geval is er geene solidariteit gestipt; zij wordt bij de wet ook niet bepaald uitgedrukt. Rechts kan zij denhalve ook niet worden aangenomen. Naar zijne meening volgt hieruit, dat de appellants tot rekening en verantwoording verplicht is voor de daden van zich zelven, sinds den dood van den een der voogden van vroegeren tijd. Hij gelooft ook, dat het een ieder meerderjarig niet onmogelijk zou wezen om rekening en verantwoording te geven van de handelingen van een derde. Ten bewijze, dat er geene handeling als voogd, hoe ook genaamd, van af den jare 1822, tot aan het overlijden des heeren Bierman, verrigt is, brengt de advocaat bij eene reeks van pacht-contracten, van tienden, enz., die allen alleen ten name van den overleden voogd staan. Hij vermeent dan, dat art. 1202 B. W. zich tegen de solidariteit verzet, welke men thans tusschen de twee personen, die tot voogden benoemd zijn, zou willen daarstellen.

Mr. A. de Pinto trad als verdediger der geintimeerden op. Hij splitste zijne rede in drie deelen: 1°. tracht hij de gegrondheid der vordering aan te toonen en alzoo het ter eerster instantie gewezen vonnis; 2°. refuteert hij hetgeen tot bestrijding van dat vonnis is bijgebracht en 3°. behandelt hij eenige bijgekome ne punten, als 1°. de kosten van het proces, 2°. het incidentele appel; en 3°. de gemodificeerde conclusien in appel. Wat het eerste punt betreft, is art. 469 Code Nap. op deze zaak toepasselijk, houdende: "tout tuteur (derhalve zonder eenig onderscheid) est comptable de sa gestion", onverschillig of men al dan niet geadministreerd, of een voogd al dan niet zijnen pligt vervuld hebbe. De verplichtingen van elken voogd zijn omschreven in art. 450 Code Nap. Naar hij vermeent komt het geheele rechtsgeding alzo nader op de vraag, of de voogd al dan niet voogd geweest zij? Hij beantwoordt die vraag toestemmend. Bij authentieke akte van 15 December 1819, zijn beide voogden doer den vader benoemd.

Wat nu ten tweede de vraag aangaat, of beide voogden solidaar aansprakelijk moeten worden gehouden, gelooft hij ook deze vraag toestemmend te moeten beantwoorden. Hij houdt het voorts voor uitgemaakt, dat de appellants wel degelijk heeft geadministreerd; merkende de pleiter onder anderen op, dat de appellants, als zoodanig, en op grond van art. 461 Code Nap., medegewerkt heeft om autorisatie te vragen tot het aanvaarden als voogd van de nalatenschap des vaders; dat hij, als zoodanig, ter voldoening aan art. 451, tot de opgemaakt van den inventaris des boedels heeft medegewerkt; dat die opgemaakte inventaris aan het hof wordt overgelegd, dat hij zich bovendien heeft meester gemaakt, van de nalatenschap van zijnen medevoogd; dat het eindelijk uit den aan het hof overgelegden inventaris blijkt, dat hij wel degelijk, na het afsterven des vaders, gelden tot zich genomen heeft. De pleiter houdt het verder voor uitgemaakt, dat Bierman wel een groot deel der administratie gehad, maar dat van Gennep ook het zijne vervuld heeft, of had behooren te vervullen, en zeker door zijne nalatigheid niet van alle verantwoordelijkheid is ontslagen. Maar toegegeven, zegt hij, dat Bierman geheel alleen de administratie gevoerd heeft, dan durft hij niet vertrouwen vragen, of de appellants zich dan zoo willekeurig van de vervulling der op hem gelegde pligten, die hij vrijwillig op zich genomen heeft, kon ontslaan en of hij thans de gevolgen zijner handelwijze niet moest ondervinden? Bovendien heeft de appellants, door, bij het overlijden van den heer Bierman, zonder eenige de minste bedenking, de administratie op zich te nemen, en dat wel zonder den familie raad bij een te roepen, zonder te onderzoeken of de administratie al dan niet in orde ware gehouden, of de rekening behoorlijk in orde ware; — door dat alles heeft hij zich zeker verantwoordelijk gesteld voor de daden van wijlen den voogd Bierman. De pleiter heeft vervolgens uitgewijd over de bewering des heeren van Gennep, dat de Fransche wetgever slechts een voogd zou kunnen

Hij heeft dit gevoelen bestreden. Maar al ware dit het geval, zeld hij, dan houdt hij het voor uitgemaakt, dat wanneer de beide voorgeden, eenmaal vrijwillig hunne taak op zich genomen hebben, men daarop niet kan terugkomen. Om de solidariteit der voorgeden te bewijzen, beroept de pleiter zich onder anderen op art. 1033, 396, 1222, Code Nap., enz. Maar, gaat de pleiter voort, solidair of niet solidair, gij zijt de voorged geweest; hebt gij uwen plicht niet volbragt, dit is ons onverschillig; wij vragen rekening van uwe verplichting, van uwe daad.

In het tweede deel zijner rede, behandelde de pleiter de drie, hierboven opgegevene punten. Wat den lijfswaag aangaat, verneemt hij dat de appellant thans zeer vermogend kan zijn, maar dat hij dit middel als het eenige beschouwt om den appell. tot het doer der rekening en verantwoording te verplichten: hebbende de geheel loop van het rechtsgeding getoond, dat de appellant er op uit is, de belanghebbenden uit te putten. En nu vraagt de pleiter, of de wet zelve, die geene processen wil; den regter niet noopt tot den lijfswaag over te gaan.

Beide advokaten hebben kortelijk gerepliceerd.

Het openbaar ministerie zal den 11den Februarij, deszelfs conclusien in deze nemen.

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen

DUITSCHLAND. — Op den 24sten II., hield de Berlijnsche Akademie van Wetenschappen, ter viering van den geboortedag van **FREDERIK II.**, hare jaarlijksche openbare zitting. De voorzitter **WILKES**, hield eene inleidende rede, waarin hij over de waarheid van **FREDERIK'S** uitspraak, » dat het genie niet genoegzaam was, om de wetenschappen achting en waarde te verleenen, maar dat daartoe ook goede zeden vereischt werden, » uitwijdde. De hoogleeraar **VON HAVEN** las eene bijdrage tot de spaansche geschiedenis der 18de eeuw, uit de engelsche en fransche rijksarchieven getrokken. Bij het verslag van de lotgevallen der Akademie gedurende het verloop van jaar, werd het verlies betreurd van de volgende medeleden of correspondenten: **VON POSZIGER**, en **A. VON CHAMISO**, S. DE **SACY** te *Parijs*; **C. VON STERNBERG**, te *Praag*; **ACCUM**, te *Berlijn*; **VON MOLL**, te *Dachau*, bij *Munchen*; **DULON**, te *Parijs*; **KÖHLER**, te *Petersburg*, enz.; tot correspondenten waren gekozen: de heeren **PRESN**, te *Praag*; **RUBERG**, te *Upsal*; **LAME**, te *Parijs*, en **DA COSTA DE MACEDO**, te *Lisabon*. — Te *Munchen* wordt de uitgave aangekondigd van een geschrift des hoogleeraars **MASZMANN**: *Armin, der Cheruskersfürst und Befreier Deutschlands*, alsmede een dergelijke, onder denzelfden titel, in het latijn, welke laatste meer bijzonder eene verzameling in tijdrekunkundige orde schijnt te behelzen van de plaatsen der Romeinsche schrijvers die over **ARMINUS** handelen. De aanleiding tot het schrijven van beide werken schijnt in de pogingen te moeten gezocht worden, die thans in *Duitschland* tot het bijeenzamelen van gelden voor het gedenkstuk van **HERMAN** worden in het werk gesteld.

FRANKRIJK. — De Akademie der Opschriften en fraaije letteren heeft den heer **LENORMAND** tot haar medelid gekozen. — De Akademie der Wetenschappen koos den 28sten II. den heer **BOUSSINGAULT** tot haar medelid. — In dezelfde zitting diere Akademie las de heer **BRIER** eene natuurkundige verhandeling over onzen aardbol, waarin hij het bestaan bevestigde eener natuurkundige wet, volgens welke onze atmosfeer zekere zekere grens niet kon te buiten gaan, die volgens den heer **BRIER** op 45,000 ellen afstands moest gesteld worden. — In eene der jongste zittingen van de Geneeskundige Akademie werd door den heer **D'ORVILLE** eene mededeeling gedaan, welke, behalve dat zij van vorderingen in het vak der geneeskunde getuigt, ook van groot belang kan zijn voor de geregte geneeskunde, waar het een onderzoek geldt van vergifiging door middel van rattenkruid. Door den gezegden geneesheer werd namelijk in de gemelde zitting eene verhandeling gelezen, waarin hij aantoonde, hoe men zelfs de kleinste hoeveelheid rattenkruid, nadat het zich door al de deelen van het lichaam met het bloed had verspreid, kon ontdekken, nadat het geabsorbeerd was geworden door het orgaan, waarop het voorsijne werking had gedaan. — De door zijne expeditien naar de noordelijke streken van *Europa* bekende reiziger **N. MARINER**, is door koning **LOUWIS PHILIPPE** tot lid van het legioen van eer benoemd geworden. — Men heeft bericht bekomen van het overlijden des heeren **A. DE BLOIS**, die zich in de zuidelijke provincien van *Perzie* met wetenschappelijke haspingen bezig hield. — Van den geleerden **ALEXANDER VON HUMBOLDT**, is onlangs een nieuw belangrijk werk, bijzonder voor de kennis der nieuwe wereld, in het licht verscheuen. Hetzelfde is getiteld: *Essai critique de l'histoire de la Géographie du nouveau continent et des progrès*

de l'Astronomie nautique aux quinzième et seizième siècles (Paris 4 vol. in 8vo.) De heer **VON HUMBOLDT**, heeft zich met het schrijven van dit werk ten doel gesteld, de oorzaken uiteen te zetten, die achtereenvolgend de ontdekking der nieuwe wereld voorbereid en tot stand hebben doen komen; het behelst eenige daadzaken betrekkelijk **COLUMBUS**, **COLUMBUS** en **AMERICUS VESPUTIUS**; voorts de eerste kaarten van de nieuwe wereld en het tijdstip waarop het voor de eerste maal den naam van *Amerika* kreeg; eindelijk wordt in het werk de vorderingen der zeevaart-sterrekunde en het opmaken der kaarten in de 15de en 16de eeuwen behandeld, alles met de klaarheid, volledigheid en scherpzinnigheid, welke men van den vermaarden geleerde verwachten mogt. — Een drietal onderwerpen, die ieder op zich zelve het onderzoek waardig zijn, schoon het eerste veel van deszelfs naam verloren heeft, zijn dezer dagen in een nieuw werk door den heer **AZAS** behandeld, hetzelfde is getiteld: *de la phrénologie, du magnétisme et de la folie* (Paris 2 vol. in 8vo. 13 fr.)

NEDERLANDEN. — Blijkens de uitkomsten, opgegeven in de natuurkundige waarnemingen over het jaar 1830, (gedrukt te *Quatre Puits Au*, en ingezonden bij het genootschap ter bevordering der natuurkundige wetenschappen te *Groningen*), heeft de hoogste stand van den *Barometer* plaats gehad, den 11den September te weten: 29 duim $8\frac{1}{2}$ lijnen; de laagste stand den 9den Februarij, als 28 duim; en heeft de gemiddelde hoogte over het jaar belooopen 29 duim 1 een honderdste lijn. De hoogste stand van den *thermometer* heeft bereikt 88 graden, en wel den 13den Junij, de laagste stand 4 graden onder nul, den 14, 18 en 18den Januarij 's morgens; de gemiddelde hoogte 46 graden 33. De *luchtgesteldheid* heeft deze verschijngelen opgeleverd: helder 307 malen, betrokken 233, bewolkt 244, regen 108, mist 82; daarenboven 40 malen sneeuw, 14 hagel, 20 donder, 7 storm, 1 noorderlicht. Het jaar 1830 was gemiddeld weder kouder, dan 1827 en mag tussehen 1829 en 1830 in het midden gerangschikt worden, zijnde gemiddeld $\frac{1}{4}$ graad warmer dan 1829 en $\frac{1}{4}$ graad kouder dan 1830 geweest. Even windig, doch niet zoo dikwijls hevig als in 1830, kwam dit jaar ruim zooveel oversen met 1827. Ook de gemiddelde hoogte des barometers verschilde slechts af hondendste lijn van die in 1830. Zij was juist gelijk met 1833. De maanden Maart tot Julij ingesloten waren zeer schoon, vooral Mei en Julij, doch Augustus zeer regenachtig en buijig. Ook dit jaar was gunstig voor den oogst der meeste granen, wier hoedanigheid doorgaans zwaar viel. De *luchtgesteldheid* is geweest tussehen Z. en W. 367 malen, N. en W. 282, N. en O. 187, Z. en O. 259 malen. Zacht wind heeft geheerscht 406 keeren; windig is het 341 malen geweest; hevige wind heeft er 60 malen gewoed; stilte 288 malen geheerscht. De hoofdwind kan men op W. en Z. W. stellen, althans in schier geheel het langste halfjaar; in de drie eerste maanden oostelijk, in Nov. Z. O. en April N. W., doch telkens weder met afwisselingen.

Ter **AMSTERDAMSCHER BEURS** van gisteren (5 Februarij), waren genoteerd: Ned. $2\frac{1}{2}$ pCt. 54 negen zestiende, $\frac{1}{2}$; dito 5 pCt. 101 drie achtste; Kanshill. 26 zeven zestiende, drie achtste; Amort. Synd. $4\frac{1}{2}$ pCt. $94\frac{1}{2}$, $\frac{1}{8}$; dito $2\frac{1}{2}$ pCt. $79\frac{1}{8}$, negen zestiende; Handelw. $174\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, drie achtste; O. Indie 5 pCt. 99, $99\frac{1}{8}$; Sp. Ardoins $47\frac{1}{4}$, vijf zestiende; Oude Russen $105\frac{1}{2}$; Metall. $104\frac{1}{2}$; Colomb. 19 $\frac{1}{2}$.

* Een kundig **STUKADOOR** en **PLAVONNEUR**, van werk begerende, tegen goede betaling, verzoekt om te worden aangenomen, Mr. Metzelaar te *Bergen op Zoom*.

* De **Mr. ELEMENMAKER** van het Regiment Ligte Dragoniers No. 4, te *Zalt-Bommel*, vraagt een **M E E S T E R K N E C H T**, bekwaam voor **MILITAIREWERK**. Brieven franco.

* **J. VAN GINNEKEN**, Notaris te *Teteringen*, zal, voor zijne principalen, op Maandag den 11. Februarij 1830, des namiddags ten drie ure, ten huize van de Weduwe **J. B. BEKERMANS**, in het *Groenewoud*, buiten de Bossche Poort, onder *Teteringen*, definitief Verlejen en Verkoopjen: 1. Een perceel **HOOLAND**, genaamd *den Sluisberg*, gelegen op den *Strikberg*, in de polder de *Kuiper*, onder *Teteringen*, kadastraal bekend onder nummer *P. No. 812*, groot 1 Bander, 21 Roeden en 78 Ellen.

2. Twee percelen **HOOLAND**, genaamd *den Sluisberg*, gelegen op den *Strikberg*, in de polder de *Kuiper*, onder *Teteringen*, kadastraal bekend onder nummer *P. No. 342 en 344*, groot 1 Bander, 48 Roeden en 60 Ellen. De voormelde Koopen zullen ook gecombineerd worden aangeboden.

Zegt het Voort.